

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem (Nederländerna) den 22 april 2016 – Jan Theodorus Arts mot Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Mål C-227/16)

(2016/C 279/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, zittingsplaats Arnhem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jan Theodorus Arts

Motpart: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Tolkningsfrågor

- 1) Är sådana bestämmelser i ett avtal mellan en kalvuppfödare och ett samordnande företag ..., av vilka framgår att gårdsstöd som beviljats kalvuppfödaren i enlighet med rådets förordning (EG) nr 73/2009 ⁽¹⁾ av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare går till det samordnande företaget genom avdrag på priset för de uppfödda kalvarna, giltiga med hänsyn till målen för denna förordning, i synnerhet säkerställandet av en rimlig levnadsstandard för jordbrukare genom direkt inkomststöd och främjandet av folkhälsan och djurhälsan, miljön och djurskyddet?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande: Eftersom målen för förordning nr 73/2009 har åsidosatts, har de nationella domstolarna rätt att, i synnerhet genom att sänka priset för uppfödda kalvar, ändra avtalet med stöd av doktrinen om *clausula-rebus-sic-stantibus* på så sätt att den nackdel som [orig. s. 16] har uppkommit för det samordnande företaget genom att bestämmelserna har blivit ogiltiga helt eller delvis undanröjs?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, s. 16)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Hamburg (Tyskland) den 25 april 2016 – Merck KGaA mot Merck & Co. Inc. m. fl.

(Mål C-231/16)

(2016/C 279/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Merck KGaA

Motpart: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "samma sak" i artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken ⁽¹⁾ tolkas så, att det omfattar en talan som väcks mellan samma parter vid domstolar i olika medlemsstater, på grund av drift och användning av en globalt och således även på unionsnivå tillgänglig identisk webbplats på samma domän, i det ena fallet rörande intrång i ett EU-varumärke och i det andra rörande intrång i ett nationellt varumärke?
- 2) Ska begreppet "samma sak" i artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att det omfattar en talan som väcks mellan samma parter vid domstolar i olika medlemsstater, på grund av drift och användning av ett globalt och således även på unionsnivå identiskt innehåll som är tillgängligt på internet under domänerna "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – med avseende på den aktuella domänen "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – under samma användarnamn, i det ena fallet rörande intrång i ett EU-varumärke och i det andra rörande intrång i ett nationellt varumärke?
- 3) Ska artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att "den domstol [i en medlemsstat] som inte anhängiggjorts först" av en "talan om intrång" rörande intrång i ett EU-varumärke genom drift av en globalt och således även på unionsnivå tillgänglig identisk webbplats på samma domän – vid vilken anspråk görs gällande enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken vad gäller intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium – enligt artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken endast ska förklara sig sakna behörighet för den andra medlemsstatens territorium, i vilken en talan först har väckts vid en domstol på grund av intrång i ett nationellt varumärke som är identiskt och gäller för identiska varor som det EU-varumärke som har gjorts gällande vid "den domstol som inte anhängiggjorts först" genom drift och användning av en globalt och således även på unionsnivå tillgänglig identisk webbplats på samma domän, i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska? Eller ska "den domstol som inte anhängiggjorts först", i detta fall, i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska, förklara sig sakna behörighet för samtliga intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium, som gjorts gällande hos nämnda domstol enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken och således på unionsnivå?
- 4) Ska artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att "den domstol [i en medlemsstat] som inte anhängiggjorts först" av en "talan om intrång" på grund av ett intrång i ett EU-varumärke genom drift och användning av ett globalt och således även på unionsnivå identiskt innehåll som är tillgängligt på internet under domänerna "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – med avseende på den aktuella domänen "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – under samma användarnamn – vid vilken anspråk görs gällande enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken vad gäller intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium – enligt artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken endast ska förklara sig sakna behörighet för den andra medlemsstatens territorium, i vilken en talan först har väckts vid en domstol på grund av intrång i ett nationellt varumärke som är identiskt och gäller för identiska varor som det EU-varumärke som har gjorts gällande vid "den domstol som inte anhängiggjorts först" genom drift och användning av ett globalt och således även på unionsnivå identiskt innehåll som är tillgängligt på internet under domänerna "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – med avseende på den aktuella domänen "facebook.com" och/eller "youtube.com" och/eller "twitter.com" – under samma användarnamn, och i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska? Eller ska "den domstol som inte anhängiggjorts först", i detta fall, i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska, förklara sig sakna behörighet för samtliga intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium, som gjorts gällande hos nämnda domstol enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken och således på unionsnivå?

- 5) Ska artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att en återkallelse av en talan om intrång i ett EU-varumärke – genom drift av en globalt och således även på unionsnivå tillgänglig identisk webbplats på samma domän – vid ”den domstol som inte anhängiggjorts först” i en medlemsstat, vid vilken det inledningsvis framställts krav enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken – vad gäller intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium – med avseende på territoriet för den andra medlemsstaten i vilken en talan först har väckts vid en domstol på grund av intrång i ett nationellt varumärke som är identiskt och gäller för identiska varor som det EU-varumärke som har gjorts gällande vid ”den domstol som inte anhängiggjorts först”, genom drift och användning av densamma globala och således även på unionsnivå tillgängliga identiska webbplats på samma domän, i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska, utgör hinder för att ”den domstol som inte anhängiggjorts först” förklarar sig sakna behörighet enligt artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken?
- 6) Ska artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att en återkallelse av en talan om intrång i ett EU-varumärke – genom drift och användning av ett globalt och således även på unionsnivå identiskt innehåll som är tillgängligt på internet under domänerna ”facebook.com” och/eller ”youtube.com” och/eller ”twitter.com”, med avseende på den aktuella domänen ”facebook.com” och/eller ”youtube.com” och/eller ”twitter.com”, under samma användarnamn, – vid ”den domstol som inte anhängiggjorts först” i en medlemsstat, vid vilken anspråk inledningsvis gjordes gällande enligt artiklarna 97.2 och 98.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken – vad gäller intrång som redan förekommer, eller som det finns risk för, inom en medlemsstats territorium – med avseende på territoriet för den andra medlemsstaten, i vilken en talan först har väckts vid en domstol på grund av intrång i ett nationellt varumärke som är identiskt och gäller för identiska varor som det EU-varumärke som har gjorts gällande vid ”den domstol som inte anhängiggjorts först” genom drift och användning av densamma globala och således även på unionsnivå identiska innehåll som är tillgängligt på internet under domänerna ”facebook.com” och/eller ”youtube.com” och/eller ”twitter.com” – med avseende på den aktuella domänen ”facebook.com” och/eller ”youtube.com” och/eller ”twitter.com” – under samma användarnamn, i den omfattning som varumärkena och varorna är identiska, utgör hinder för att ”den domstol som inte anhängiggjorts först” förklarar sig sakna behörighet enligt artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken?
- 7) Ska artikel 109.1 a i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken tolkas så, att det av formuleringen ”om varumärkena i fråga är identiska och gäller för identiska varor eller tjänster” följer att ”den domstol som inte anhängiggjorts först” saknar behörighet om varumärkena är identiska endast i *den omfattning* EU-varumärket och det aktuella nationella varumärket är registrerat för samma varor och/eller tjänster, eller saknar ”den domstol som inte anhängiggjorts först” *helt* behörighet, även om det EU-varumärke som gjorts gällande vid denna domstol även är skyddat för ytterligare varor och/eller tjänster – som inte skyddas av det andra, nationella varumärket – som de angripna handlingarna kan vara identiska med eller likna?

(¹) EUT L 78, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social n° 30 de Barcelona (Spanien) den 27 april 2016 – Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García y Juan Gregorio Benito García mot Contimark S.A. och Jordi Socías Gispert

(Mål C-243/16)

(2016/C 279/17)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social n°30 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Antonio Miravittles Ciurana, Alberto Marina Lorente, Jorge Benito García y Juan Gregorio Benito García